

Culemborg, 7 april 2023

Beste leden van de Basisgroep Heel de Kerk Heel de Wereld, Venray,
In 2022 was hij er niet, maar nu toch weer een Paasboodschap van uw voorzitter,
net als in eerdere jaren:

Wij christenen vieren weer opnieuw de Opstanding van onze voorganger Jezus van Nazareth. Hij was gekruisigd, uitgespuwd door de menigte en de leiders, want hij was een rebel, een opstandeling. Hij was al opgestaan voor hij gekruisigd werd, opgestaan tegen de geldwisselaars en de handelaren: hij verdreef ze uit de tempel. Opgestaan tegen de farizeeën vanwege hun religieuze huichelarij, hun interpretatie van de wet, hun hang naar strenge regels: hij tarte hen door uit Gods naam melaatsen en lammen te genezen. Zijn volgelingen wilden dat hij ook opstond tegen de keizer en Israël weer groot zou maken: die optie werd hem fataal. Weg met hem, aan het kruis met hem. En toen stond hij toch weer op: als een feniks, herrezen uit de dood, niet stuk te krijgen, er niet onder te krijgen: een echte Opstandeling.

Ook onze dagen kennen vele opstandelingen: verzet van Groningers, gedupeerde ouders, boeren en burgers tegen een overheid die zich vooral heeft teruggetrokken in het Haagse, het luisteren naar de gewone burgers en boeren is verleerd, en de regels boven de mensen stelt uit vrees voor fraude. Opstandelingen die met trekkers het land ontregelen. Opstandelingen die de aarde willen redden, die urgentie willen omdat zij het ijs zien smelten en weer en klimaat zien ontsporen, en die dan de Utrechtsebaan in Den Haag blokkeren. Lastig allemaal, want ons leven moet door, toch? En ieder voor zich!

Is de les van Pasen, elk jaar weer opnieuw, niet dat wij christenen ook opstandelingen zouden moeten zijn – of worden, als volgelingen van de grote Opstandeling? Zou dat niet in onze genen moeten zitten? Of denken wij dat zondags naar de kerk gaan of online een viering volgen voldoende is om goede christenen te zijn? Zouden wij, net als de Emmaüsgangers, niet op onze schreden terug moeten keren naar Jeruzalem, om eerst nog even ondergronds, maar strakjes met Pinksteren openlijk, de wereld en onze samenleving te veranderen, de ziel weer terug in onze samenleving? Laten we dan onze roeping volgen: jezelf verliezen in Jezus' voetspoor in werk voor vluchtelingen en hulpbehoevenden, en in het redden van moedertje aarde. Kies zelf wat u (nog) kunt doen, waar uw sterke kant ligt, wat uw mogelijkheden zijn.

Want Zijn Woord moet blijven klinken. Ik wens u in die zin een zalige Pasen.

Harrie van den Akker,
voorzitter